

Zsombori napok

Engem ez a kirándulás felbecsülhetetlen élményekkel gazdagított. Olyan dolgokban vehettem részt, melyek nem minden nap adódnak az ember életében.

Estefelé érkezünk meg a faluba. Minden kis csapatot várt valaki a háziaktól. A mi ötfős csapatunkat Rózsika néni fogadta. Gondolom azoknak a diákoknak, akik már voltak Zsomborban ismerős a név. Béla bácsi, Rózsika néni férje, az ajtóban várt minket. Kedvesen köszöntöttek, megmutatták a szobánkat. Örültünk, hogy mind az öten egy szobába kerültünk, így mindig együtt tudunk lenni. Kaptunk finom vacsorát, és utána nekiláttunk felfedezni a környéket, illetve, hogy merre laknak a többiek.

Első reggel korán keltünk, hogy hatra a kenyérsütés helyszínén lehessünk. Mikor odaértünk, kiderült, hogy a kovászolás, dagasztás már kész, keletet a tészta a teknőkben, így a sütés majd csak tízkor lesz.

Bánatunkban sétálni indultunk a faluban. Bóklásztunk, elmentünk mindenfelé és sok-sok mindent láttunk. Az osztállyal felmentünk a helyi várhoz, utána jó szokásunkhoz híven métáztunk egy jót.

Egyik este összegyűltünk a Zólya-portán és csináltunk tábortűzet, süttünk mályvacukrot és berzsenyis dalok éneklésével töltöttük az est további részét.

Rózsika néniéknél megkérdeztük, milyen állatok vannak, hisz kíváncsiak voltunk, mert hallottuk másoknál milyen sokfajta van. Kiderült, hogy van 3 kutya, sok tyúk és kakas, egy éppen pici nyuszikat váró nyuszi, na meg persze disznók. Minden állat aranyos és enivaló volt. Mindegyikünk álmélkodva nézte őket. Egyszer átmentünk az egyik családhoz, ahol hallottuk, hogy vannak bivalyok. Kiderült, hogy kis bivaly is van. A kis borjú esetenül közelített felénk és mindvégig azt próbálgatta, mikor tudja bekapni az ujjunk és azt szopizni. Abban a pillanatban olyan érzés volt, ami egy városi gyerekkel ritkán történik meg.

A szénégetőkhöz is ellátogattunk, ahova traktorok által húzott pótkocsikon mentünk. Kissé ijesztő volt az út, mert nem a legbiztonságosabb módon utaztunk, mégis nagyon jó élmény volt. A szénégetőknél megnéztük az égetés folyamatát, hogyan is lesz a fahasábokból faszén. Nagyon érdekes és izgalmas egy történet.

Ugyanazon a napon délután ellátogattunk a székelyzsombori állatkertbe. Lovaskocsival vitték oda a csapat egyik felét, vissza pedig a másikat. Az állatkert tele volt különféle állatokkal, voltak például lámák, vaddisznók, ott volt Bözsi az őz, Peti a szarvas, voltak hattyúk, emuk és persze kutyák. Sajnos aznap elég esős idő volt, mégis szuper volt minden, és a táj, ahol az állatkert elhelyezkedik, egyszerűen mesésnek bizonyult. Végül a napot egy közös osztályjátékkal zártuk.

Mikor nem otthon voltunk, elmentünk más házakhoz, és jól éreztük magunkat.

Visszatérve a családhoz, nagyon-nagyon örültünk, hogy hozzájuk kerültünk. Olyan nagy szívvvel fordultak felénk, mindent megadtak nekünk, és úgy törődtek velünk, mintha a saját lányaik lennénk. Az nagyon megérintett mindenkit, mikor hazaérve mondták, hogy megjöttek a lányaink, s az is, amikor kaptunk tőlük ajándékot. Sokkal közvetlenebbek és nyíltabbak voltak, mint mondjuk egy városi ember.

Egyszóval felejthetetlen kalandban volt részünk ebben a hat napban.

Breczku Anna

10. a